

[Baadsgaard]

Nu er det jo regeringens plan, har jeg forstået, at oprette 17.000 flere uddannelsespladser næste år. Derfor vil jeg gerne spørge undervisningsministeren, hvordan det harmonerer med regeringens planer at nægte skolen adgang til at fortsætte med de 4 hold, de har lige nu. Det vil give et færre antal uddannelsespladser, og jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, om ikke disse uddannelsespladser er billigere end gennemsnittet af dem, undervisningsministeren i øvrigt skal oprette i overensstemmelse med de løfter, man har givet om flere uddannelsespladser.

Ydermere forholder det sig sådan, at hvis denne skole i Randers, Randers Afspændingspædagogiske Seminarium, ikke får lov til at oprette mere end 3 hold i alt, altså ét hold på hver årgang, vil det undervisningsgebyr pr. elev på 31.000 kr., vi omtalte i det foregående spørgsmål, stige til 39.000 kr. Finder undervisningsministeren stadig, at det er en rimelig belastning at lægge på de studerende?

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, hr. Baadsgaard glemmer, at staten intet engagement har i disse uddannelsers udgifter. Hvordan man tilrettelægger det, og hvordan tingene kan blive dyrere på den ene eller den anden måde, er ikke en sag for det danske undervisningsministerium. Det er fuldstændig irrelevant.

Efter mine oplysninger er det sådan, at Randers Afspændingspædagogiske Seminarium har ansøgt om at udvide tilgangen fra 20 til 40 elever. Måske taler vi om forskellige tal; sådan som Undervisningsministeriet stiller det op, er der i hvert fald tale om, at man ønsker en udvidelse, men det kan vi måske få afklaret på tomandshånd. Jeg skal gerne forske nærmere i, hvad der ligger bag disse forskellige formuleringer, som hr. Baadsgaard og jeg har om denne sag.

Baadsgaard (S):

Da man på dette års førsteårshold har 20 elever og på næste års førsteårshold gerne ville have 40 elever, er det selvfølgelig en udvidelse. Men det samlede antal elever på skolen vil være det samme, da der går to hold ud af tredje årgang til sommer, og det regnestykke tror jeg godt undervisningsministeren kan tage i hove-

det sådan uden videre. Det vil altså sige, at der er uændrede udgifter, hvis man fortsætter med et uændret antal hold, og hvis man udvider førsteårsholdet næste år fra 20 til 40 elever. Dermed mener jeg, at det er på plads.

Jeg forstår, at undervisningsministeren altså har nogle statsanerkendte uddannelser, som han har sympati for, og så nogle, han ikke har sympati for, for hvad er ellers årsagen til, at nogle kan få driftstilskud og andre ikke kan få det?

Så fik jeg ikke svar på, om undervisningsministeren mener, at de 17.000 uddannelsespladser, regeringen har lovet at ville skaffe, kunne gøres billigere end de uddannelsespladser, man vil kunne opnå ved at give Randers Afspændingspædagogiske Seminarium 20 elever mere.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, at det, der mangler i hr. Baadsgaards forståelse for situationen, er et kendskab til, hvor mange ønsker om ministerielle godkendelser vi har i Undervisningsministeriet, hvor mange private uddannelser der er i dette samfund, som først gerne vil have deres elever gjort SU-berettigede, og lige så snart de har fået det, sender de folketingsmedlemmer i byen for også at få uddannelserne finansieret af det offentlige. Så brokker de sig, når der er adgangsbe-grænsning, for hvorfor er de ikke lige så gode som de andre? Det er et helt klassisk forløb, vi står over for her. Hvis jeg bare hver eneste gang skulle sige: Det er da også uretfærdigt, så ville det ende med, at vi måtte lukke for ethvert privat initiativ, så ville vi aldrig kunne være så flinke som engang i 1985, da en fuldstændig privat uddannelse, der ikke fik noget hos det offentlige, og som startede, uden at man spurgte nogen som helst i Folketinget og regeringen, blev godkendt til SU, så ville det være sidste gang, vi kunne gøre den slags.

Denne diskussion drejer sig også om: Skal vi have et gråt område imellem offentlige og private uddannelser, hvor det er lidt dyrere, men hvor Socialdemokratiet til gengæld holder op med dette lighedsprincip, som blot ender med at kvæle ethvert initiativ? Det er jo det, der er sket i socialektoren, det er det, der er sket i undervisningssektoren, at med lighedsprincippet i hånd ender man med at gøre det hele så dyrt, at man må forbyde alt nyt. Det er det, vi står